

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 310. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975276017072/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Helten

Og mens Agnete drejede sig langsomt, undrende og halvt mod sin Vilje, som en Vidie mod Solen, der brast frem gennem Stjernernes Skær — sang Børnenes klægende Stemmer:

„Så hun op til Himmelen,
til Stjærner små:
i Jorden slap den døde Mand,
hun ham ej så.“

Og Steffen sank brat, men forunderligt lydøst og let, hyllet i sit Lagen, om på Guivet, og lå dér ubevægelig under den hvide Dug, mens Børnene sang efter Agnete, som hastigt gribende om sig vaklede fremad med udrakt Hånd og stirrende Øjne som i Søgen:

„Så snart slip den døde Mand
i Jorden hen:
så sørgelig gik stolten Elselille
til Bure igen.“

„Så såre græd stolten Elselille —“

fulgte de hende, som hun nu hulkende krøb mod sin Stol —

„og Gud hun bad
at hun måtte ikke leve end
i År og Dag.“

„Det var stolten Elselille,“

sang de, nu atter flokkede tæt omkring Stolen og med hævede Hænder:

„blev syg og lå,
Og det var inden Månedsdagen,
hun lagdes på Bår.“

Og alle løftede de den viljeløse Pige og bar hende hen ved Siden af Steffen under det hvide Lån, som de nu drog over dem bægge, syngende: